

PERSBERICHT

11 oktober 2010

Subsidiëring van de landinrichtingswerken door het Rekenhof geëvalueerd

De Vlaamse overheid levert inspanningen om het landinrichtingsbeleid behoorlijk uit te voeren, maar controleert onvoldoende of de begunstigen van subsidies naderhand nog voldoen aan de subsidievoorwaarden. De regelgeving vergt verduidelijking en aanvulling. Zo is onvoldoende gedefinieerd welk soort landinrichtingswerken in aanmerking komen voor subsidiëring en moeten een aantal zaken die nu in administratieve richtlijnen staan – zoals toegelaten afwijkingen van het financieringsplan – bij besluit worden geregeld.

Inleiding

Landinrichting heeft zich ontwikkeld uit de ruilverkaveling als een instrument dat vorm kon geven aan de inrichting van een multifunctioneel platteland. De overheid draagt bij in de landinrichting door subsidies te verlenen, zowel aan de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) als aan andere publiekrechtelijke rechtspersonen (bv. gemeenten en provincies), alsook aan privaatrechtelijke rechtspersonen en particulieren. De juridische basis voor de landinrichting werd gelegd in het oprichtingsdecreet van de VLM van 21 december 1988. Sinds de jaren 80 zijn er diverse initiatieven geweest om een apart landinrichtingsdecreet uit te vaardigen, maar zonder concreet resultaat. Nadat de Vlaamse Regering in 1990 een besluit uitvaardigde met nadere regels voor de landinrichting, volgden nog aanpassingen of vernieuwingen in 1996, 2004 en 2008. Het besluit dat de subsidiëring van de landinrichtingswerken regelt, dateert van 1998. Daarnaast stelde de VLM o.a. de nota *Richtlijnen bij landinrichtingsprojecten* op.

Planning

De grootste klacht van de provinciale VLM-afdelingen betreft de ingewikkelde en langdurige procedure om een landinrichtingsproject te starten en af te werken. De besluiten van 2004 en 2008 vormen reeds een eerste stap om de procedure meer te vereenvoudigen en meer vraaggestuurd op te starten. De vereenvoudigingen werken echter slechts geleidelijk door vanwege de overgangsregeling die stelt dat het besluit van 1996 van toepassing blijft op de toen al goedgekeurde landinrichtingsprojecten. Aan elk inrichtingsplan wordt een financieringsplan toegevoegd, dat de kosten van de verschillende deelnemers vastlegt. Die relatieve verdeling van de kosten wordt wel gerespecteerd, maar het budget voor de maatregelen wordt regelmatig overschreden zonder het financieringsplan aan te passen. Volgens de VLM-richtlijnen mag de afwijking 40% voor een individuele maatregel bedragen. Het Rekenhof kon voor die norm geen onderbouwing terugvinden, noch een adequate juridische grondslag.

Subsidiëring

Het begrip landinrichtingswerken is als basis voor de subsidiëring erg ruim en vaag gedefinieerd. Hoewel de Vlaamse overheid op die manier maatwerk wil mogelijk maken, zijn bv. de subsidievoorwaarden voor gemeenten en provincies, die het soort landinrichtingswerken niet verder specificeren, te vaag om als subsidiegrondslag te dienen. Indien de VLM als bouwheer optreedt recupereert zij pas na de werken de voorgesloten bedragen. Daardoor hebben de landinrichtingswerken een negatief effect op de rekeningen van de VLM. Dat geldt ook in de gevallen waarin gronden worden aangekocht voor een andere dienst van het Vlaams Gewest of voor lokale besturen. Het risico op dubbele subsidiëring van particulieren is door een wijziging van het subsidiebesluit en de gegevensuitwisseling tussen de verschillende instanties voldoende afgedekt. Er wordt echter geen systematische controle uitgevoerd om na te gaan of de subsidietrekkers naderhand nog voldoen aan de voorwaarden om hun subsidie te mogen behouden.

Antwoord van de minister

In haar antwoord van 20 mei 2010 gaat de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur in op het verslag en de aanbevelingen van het Rekenhof. In verband met de aanbeveling van het Rekenhof om subsidiëerbare landinrichtingswerken van provincies en gemeenten nauwkeuriger te definiëren, is zij van oordeel dat het niet mogelijk is deze op te nemen in een exhaustieve lijst. De andere aanbevelingen neemt de minister over of legt ze voor aan haar administratie voor verder onderzoek.

Het auditverslag *Subsidiëring van de landinrichting* is bezorgd aan het Vlaams Parlement. Het integrale verslag en dit persbericht zijn beschikbaar op de website van het Rekenhof (www.rekenhof.be).

Contactpersoon:

**Vlaamse cel Publicaties: Terry Weytens, weytenst@ccrek.be, 02/551.84.66
of Marc Galle, galle@ccrek.be, 02/551.86.65.**